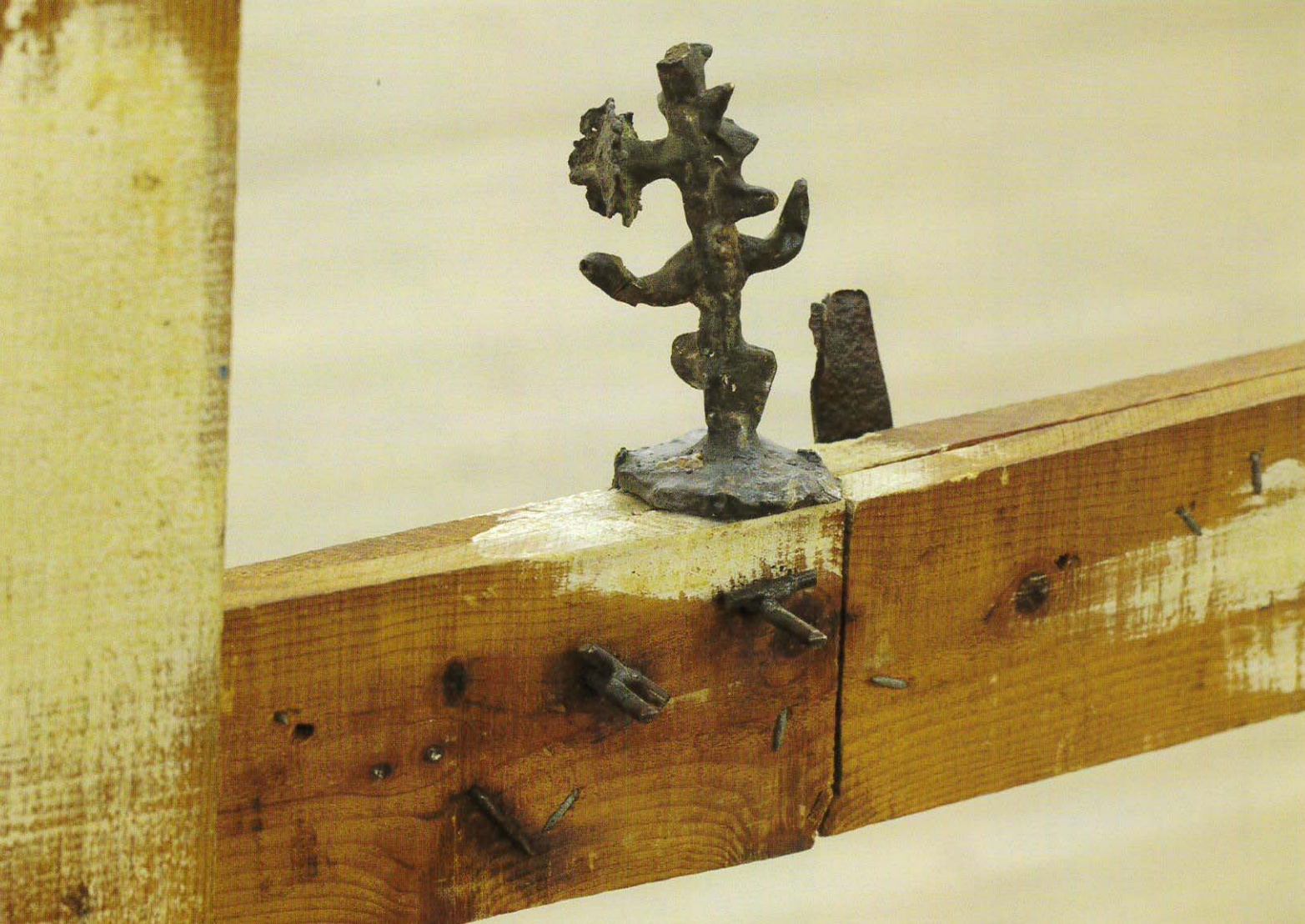

facon

facon

plads & kulør – 4.24 m²

En udstilling rundt om Ib Braases værk "Fra min lillesøsters værelse"

Der er to grunde til at udstillingen Facon, plads og kulør blev sat i gang og kom op at stå.

Den første grund var lysten til at bruge Rundetaarns kæmpe store udstillingsrum som det det er - stort og smukt og åbent. Det var oplagt, at rummet skulle ligge åbent for den besøgende, udfoldet for fødderne af den besøgende fra det øjeblik der blev trådt ind gennem døren. Det måtte blive et floorshow, et vægfrit område.

Den anden grund var stor fascination af Ib

Braases værker og hans direkte måde at bygge værk og rum op, og oplevelsen af at hans metode og tankesæt var relevant for flere samtidskunstnere. Braases værk er bredt og der er mange muligheder for aflæsning og oplevelse, så valget af deltage måtte blive bredt og meget forskelligartet og det blev det.

I udstillingsoplægget skrev vi: "Med udgangspunkt i Ib Braases Værk, "Fra min lillesøsters værelse" fra 1971, som

er firkantet som et værelse, 2.06 x 2.06 x 2.06 m og optager 4.24 m² gulvplads, vil vi gerne have et værk der optager (ikke nødvendigvis fysisk) ca. 4.24 m².

Værkerne vil vi placere spredt på gulvet som et floorshow af "biler i en parkering-skælder" – nogle parkeret perfekt, andre pænt, forsigtigt eller simpelt hen sløset, hurtigt og råddent i Rundetaarns store og relativt lavloftede rum uden ophængnings vægge, uden stopklodser eller fiduser. Rummet og udstillingen skal være åben at

se på og være i, med fornemmelsen af at kunne overskues alle steder fra".

Titlen "Facon, plads & kulør" hentyder ikke til kunsthåndværk, men til objektet eller tingen som en central del af kunst i dag.

Ordene Facon & Kulør kan associere til noget til sovsen eller det lette fra boligtillægget, men de skal også med dette kunstprojekt og deltagende kunstnere henvise til kunst i forhold til kulturers materielle produkter - fra lerpotter til guldsmykker,

fra køkken til skranke, fra soveværelse til kontor, fra stue til ventesal, fra bolig til arbejdsplads, fra designbutik til gør det selv butikker. Sådanne produkter bruges og forskubbes i kunst og kan siden endevendes af antropologer, arkæologer, sociologer og ikke mindst kunsthistorikere, for sidst at ende i varekataloger og livsstilsmagasiner. Tak til Rundetaarns ledelse, kontor og bestyrelse, opsætningsteamet ledet af Jeppe Sørensen, Beckett Fonden, Københavns Billedkunstudvalg og Statens Kunstråds

Internationale Billedkunstudvalg. Tak til Mikkel Bogh for gode kommentarer, Morten Agergaard for opsætning af katalog og Anders Sune Berg for fotografering. Og en meget stor tak til de danske og udenlandske kunstnere for store arbejdsindsatser med udførelse af helt nye værker til udstillingen og idéen, ikke mindst under de faktisk helt urimelige økonomiske betingelser.

Hans E Madsen og Torgny Wilcke 2010

Note vedr. maleri, skulptur m.m.

De valgte kunstnere arbejder med materialer og rumlige forhold.

Således maleri eller foto som forholder sig til det at være objekt eller skulptur/installation som bruger objekter og en direkte tilgang som kan henlede tanker til maleri. Grænserne mellem de traditionelle "former" er ikke væk, men ideerne bag skulptur, maleri, foto, installationskunst er påvirkede og i stedet for at smide begreberne ud vælger vi at forholde os aktivt til formernes grænser og arbejde med dem. Feks. Ib Braase (f. 1923), hvor byggematerialer beton, cement, metal T-profiler, alkyl maling og beslag ender direkte i skulpturerne uden mellemregninger.

Materialerne og beslagene af jern og bronze til "Fra min lillesøsters værelse" (1971) forener funktion/behov og kunsthværk/komposition/form, som var de snydt ud af næsen på hans den gang nyligt selvbyggede hus i Marcoussis.

Feks. Eric Bainbridge, hvor skulpturer kan komme op på væggene, kan være flade, kan bygges direkte uden form og komponeres på noget der ligner en malerisk metode. Eric Bainbridge's værker er oplagt ikke maleri, men de er objekter som materialiserede Mondrian malerier, og som fladtrykte Malewicz arkitektoner. De er bygget op konstruktivt i felter, men også typisk for tiden af brugt

billigt industri materiale. De er bygget op af træ-finér, dvs billede af træ på spånplade fra et billigt skab. Det imiterede materiale, som i dette tilfælde giver sig ud for massivt træ, er et typisk materiale fra vor tids hjem og dagligdag - det virkelige liv om man vil. Det betyder at når resterne fra klædeskabet bruges i skulpturen genkendes det af os alle som den ægte vare! Den vare vi kender fra køkkenet og IKEA og der er ikke manipuleret i kunstværket, det er hvad det giver sig ud for - et grimt, billigt materiale, som i Eric Bainbridge's skulpturer bliver smukt.

Ib Braase

Skulpturens maler

eller kom ind til Ib Braase fra mit hjørne af huset.

En af mine store oplevelser har været besøget i Marcoussis nær Paris hos Ib og Ragna Braase i 1994. Jeg kendte Ib Braases værker fra hans store udstilling i Roskilde og fra Den Fries årlige udstillinger, hvor jeg sidst havde set ham i rum med Thomas Bang. Fra min kone vidste jeg at Ib Braase kom fra Møen, Stege, hvor han var født med sten-hugning i sin fars gravsten huggeri. Han havde bogstaveligt taget fået stenstøvet ind med modermælken og uden at have tænkt helt klart over det, tror jeg, at jeg lige fra starten har fornemmet denne helt igennem usædvanlige fortrolighed med håndværket og skulpturens tunge materialer hos Braase. For en mand, der er opvokset midt i sten, som altid har haft sten og håndværk som en betingelse og grundpille, måtte det være, og blev det også, såre simpelt at gå direkte til stenen, massen og skulpturen, som tegneren til papiret.

Skridt som for andre billedhuggere på den tid måske var store spring, lå tilsyneladende lige for for Ib Braase - hvorfor gå via opmodellering, punktérapparat, gipsform, for at ende i en stenfigur? Hvorfor ikke gå

direkte til stenen, det endelige materiale i første hug!

Da jeg besøgte Ib Braase, havde jeg et hæfte med til ham. Det var et af de gode sammentræf at jeg havde fundet et årsskrift fra 1956 i Akademiets store affalds-container. Jeg havde stået oppe i containeren af nysgerrighed og bladret og læst årets legater på 50-200 kr. til eleverne Dan Sterup-Hansen (en anden af mine helte), Bent Sørensen, Ib Braase osv. og pludselig stod jeg der midt i containeren med et stort foto i hænderne af en rå kontant stenbuste af en kvinde. Det var den ægte vare, der var ingen tvivl, det var skulptur efter den "Direkte metode". Der var gået direkte til stenen uden mellemlid, uden bekymring - den store klods var uforfærdet blevet hugget i til et kontant værk af en stor kvinde, og det viste sig naturligvis at være Ib Braases kone, Ragna.

Jeg mødte det samme i Marcousis, i Ib og Ragna Braases hus som de havde bygget og sat sammen sidst i 60'erne.

Husets materialer var rå og klare - vægge af beton og vinduer af metal-T-profilerne,

som jeg kendte dem fra huse og hotelophold som lille på Mallorca og andre varme feriesteder. Ib Braase havde selv bygget huset i Marcoussis og fundet frem til materialerne, som var for hånden, materialer som var billige og passede perfekt til formålene - kort sagt de materialer som er designet til og som man bruger til at bygge huse i Frankrig (eller stort set, fordi Ib Braase havde uden tvivl også videreudviklet materialernes funktion lidt!). Og det gode er, at det er disse simple og banale byggematerialer, som han begynder at bygge sine skulpturgrupper ud af og op af. Byggematerialerne er i princippet lige så enkle og banale som stenen til gravstenene m.m. havde været (for ham) i stenhuggeriet i Stege. Forskellen vil dog for nogen være, at de (stadig?) opfatter stenen som et "fint", klassisk skulptur materiale, hvorimod beton o.lign. opfattes som grimt industrimateriale (men sådan har det selvfølgelig ikke altid været og sådan vil det heller ikke være ud i al fremtid). Byggematerialer fra huset i Marcoussis, d.v.s. beton, cement, metal T-profiler og

Noter

(1) Det skal bemærkes at jeg ikke opfatter Ib Braases værker som installationer, der er for meget værk over det.

(2) Direkthed i maleri kan ses, når yngre kunstnere lægger færre trin imellem det endelige maleri og ideen bag (evt. skitsen bag). Flere malere er optaget af direktheden i udførelsen og den deraf følgende overflade med eller uden kanter. Typisk vil maleren af i dag, når der skal opnås en klar figur eller mønster på fladen,

vejs om det, som sker, skal bevares eller slettes i det endelige resultat.

Hos Ib Braase bliver malingen ligeværdig med betonen som rent materiale og ikke som man kunne have forventet som en bemaling af en ting, som bemaling af en bygning eller en skulptur, som de er flest.

Materialerne i Ib Braases skulptur står med modsætningsforhold og kontrastvirkning (for at bruge Weies sprog (4, s.53)) som strøgene og farverne i de største og mest plastiske af Edvard Weies malerier af landskaber, mennesker og romantiske fantasier. Modsætningsforhold og kontrastvirkninger var for Weie kernen (dog uden at være det harmoniske ideal) i det maleriske og sat sammen med poesien og direktheden i udførelsen, bliver det grunden til at jeg kalder Ib Braase, "Skulpturens maler".

Jeg oplever dog, at Ib Braases ting har udgangspunkt i skulptur og jeg opfatter, at jeg skal opleve dem med min

krop og ikke alene med blikket som i det helt klassiske maleri. Tilskuerens krop er sat i spil og selvom man ikke bogstaveligt kan, så vandrer man alligevel som tilskuer rundt midt i Ib Braases værker, ting, podier, dimser, rester, og man sætter sig selv mellem tingene, midt i tingene, på kanten af tingene og der er ikke langt til tanken: "at sætte sig på tabureten i ens eget køkken".

Ib Braases værker har en umiddelbarhed og et potentiale som suger én ind i værkerne og ind i andre idéområder og tanker - Denne virkning og mulighed bygger på, vil jeg tro, værkernes "moderne menneskelige" bestanddele, proportioner og relationer til vores dagligdag og sociale liv. Værkerne kan opleves med en åbenhed, umiddelbarhed og frihed som er forud for sin tid.

Torgny Wilcke, 2004

bruge tape direkte i stedet for at male en streg, eller maleren vil stjæle/bruge en gemen håndværksteknik til at lave mønster direkte på tapet eller væg, som f.eks. når Bodil Nielsen bruger en skabelon til at rulle, male eller duppe over, og Christoffer Wool (USA) bruger en speciel håndværker-malerulle, der laver mønster-tapet-aftryk. I dag kan man lide fornemmelsen af "hurtigt udført arbejde" med en direkthed i udførelsen meget lig håndværksmæssig udførelse eller industriel produktion.

(3) Lennart Gottlieb: Mennesket, dramaet og maleriet - om Edvard Weies store kompositioner og hans tanker om kunsten og kulturen. I Udstillingskataloget til udstillingen Edvard Weie på Statens Museum for Kunst og Århus Kunstmuseum 1987.

(4) Edvard Weie: Poesi og kultur; Wivels forlag, København, 1951.

Ib Braase

De la chambre de ma petit soeur /

Fra min lillesøsters værelse, 1971

206 x 206 x 206 cm

**Ib Braase, Eric Bainbridge (UK),
Thomas Bang, Maiken Bent, Claus Bjerre,
Monika Brandmeier (DE), Claus Egemose,
Jesper Fabricius, Kim Grønborg,
Ditte Hammerstrøm, Lone Høyer Hansen,
Peter Holm, Ellen Hyllemose,
Søren Jensen, Marianne Jørgensen,
A Kassen, Karin Lind, Pablo Lambias,
Axel Lieber (DE), Hans E Madsen,
Bjørn Poulsen, Jesper Rasmussen,
Finn Reinbothe, Tove Storch,
Charlotte Thrane (UK/DK), Torgny Wilcke**

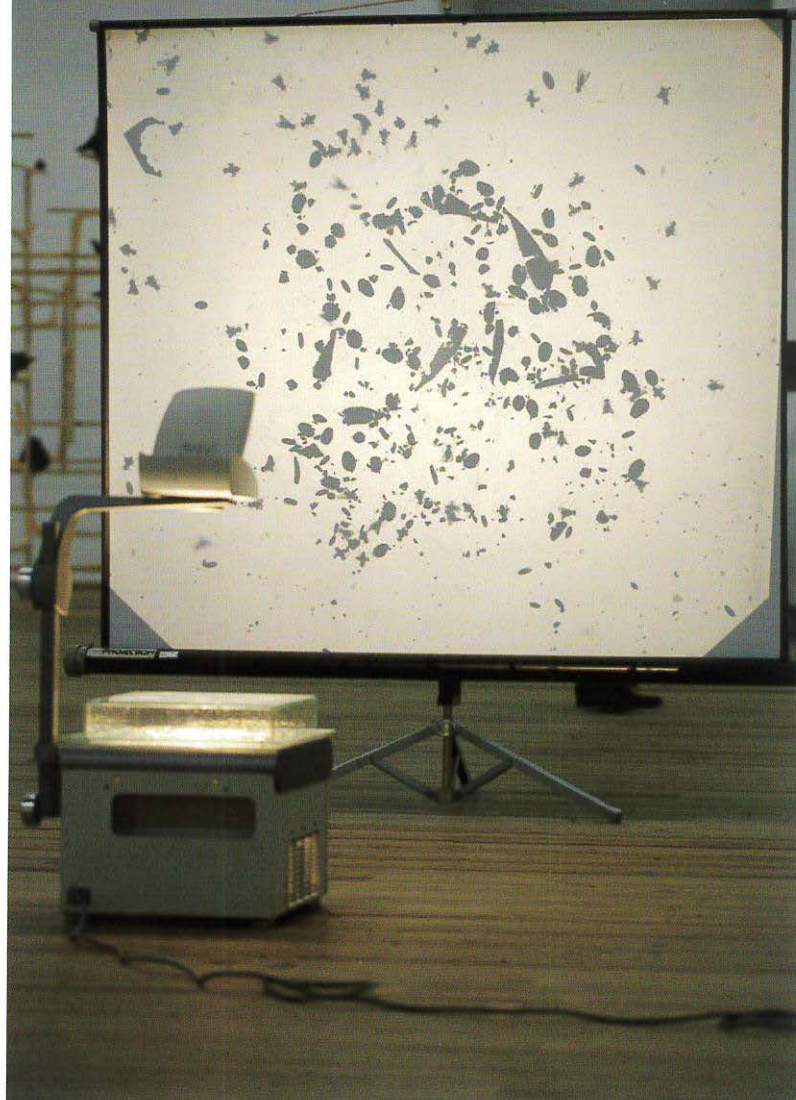

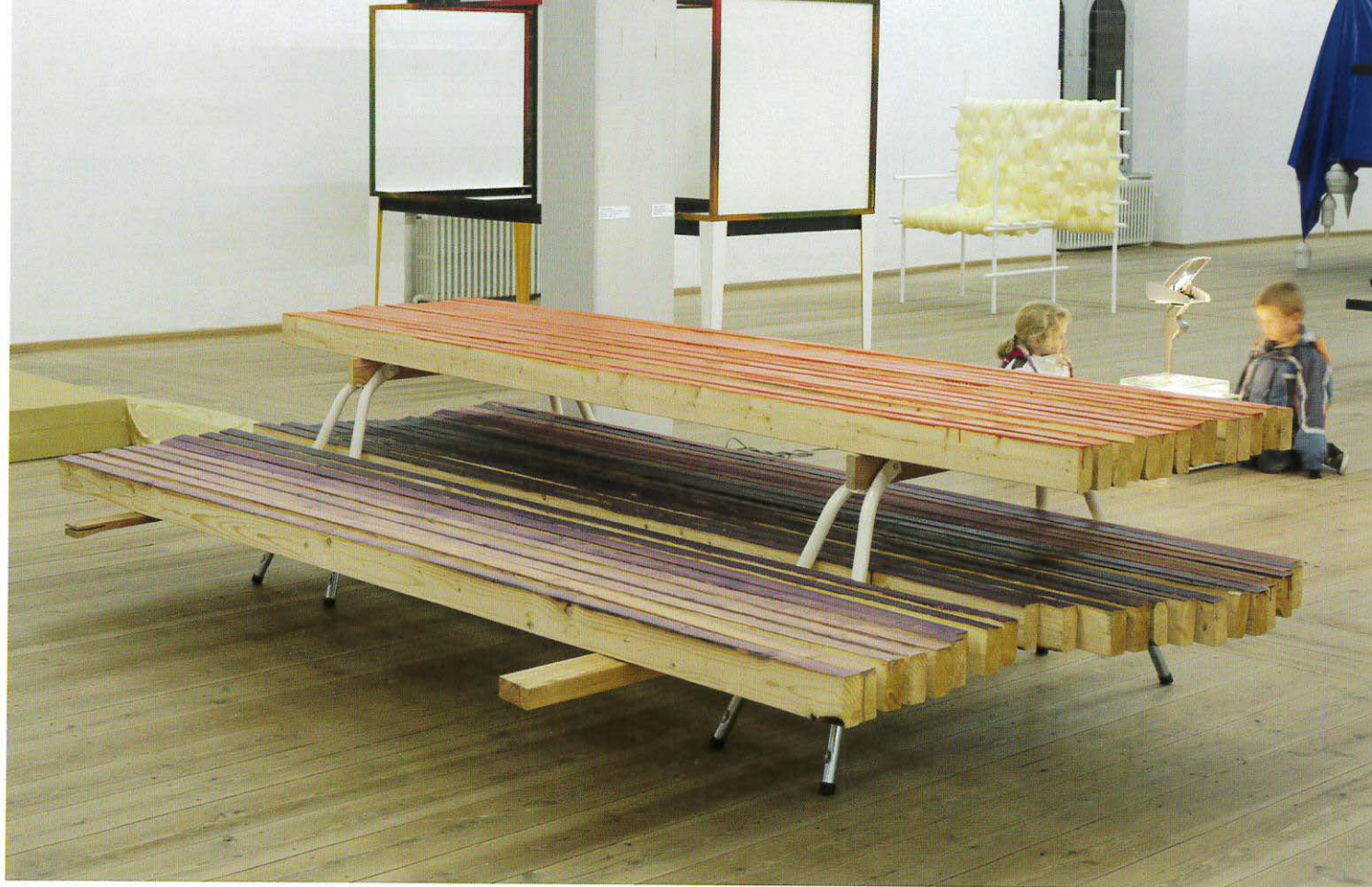

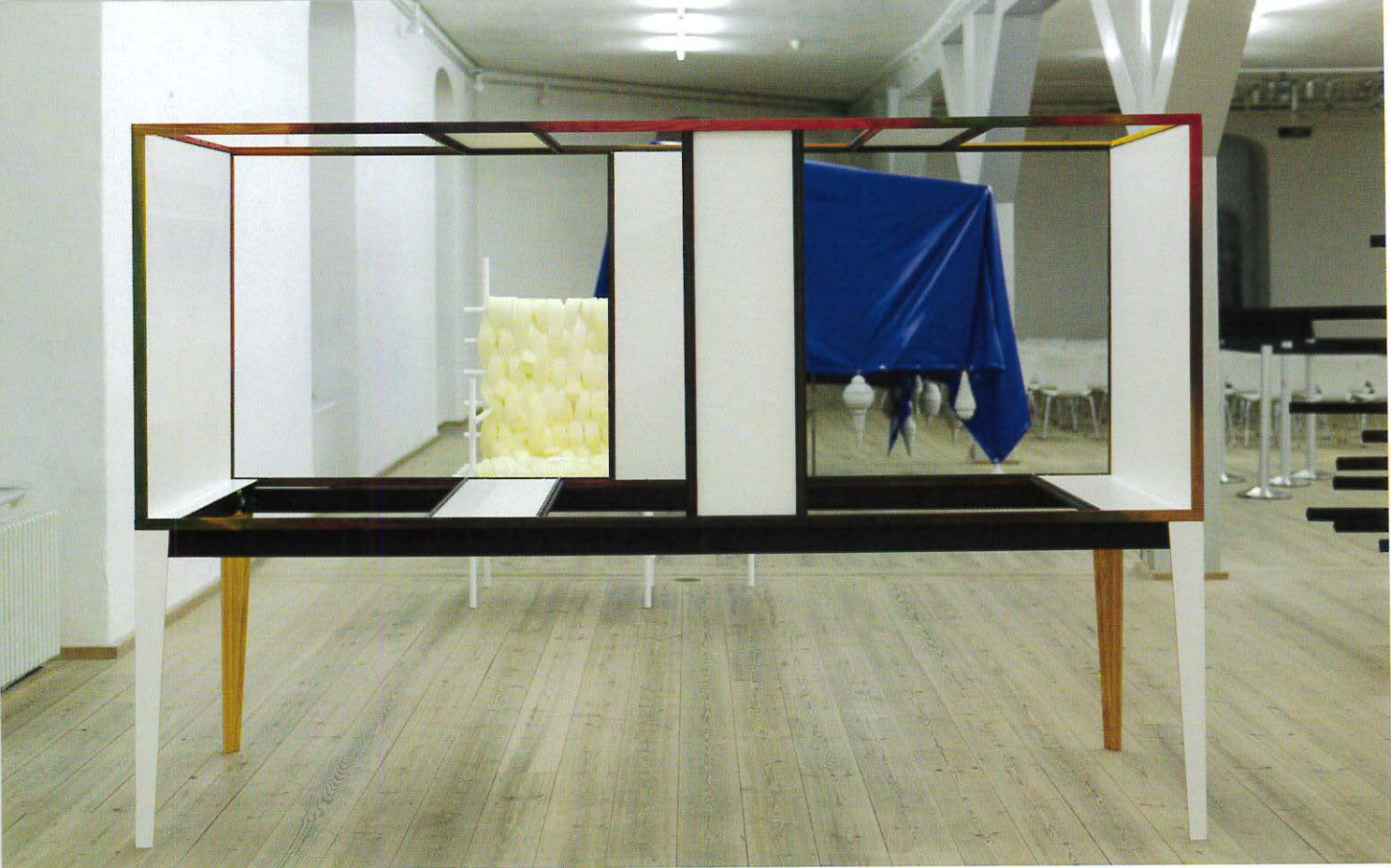

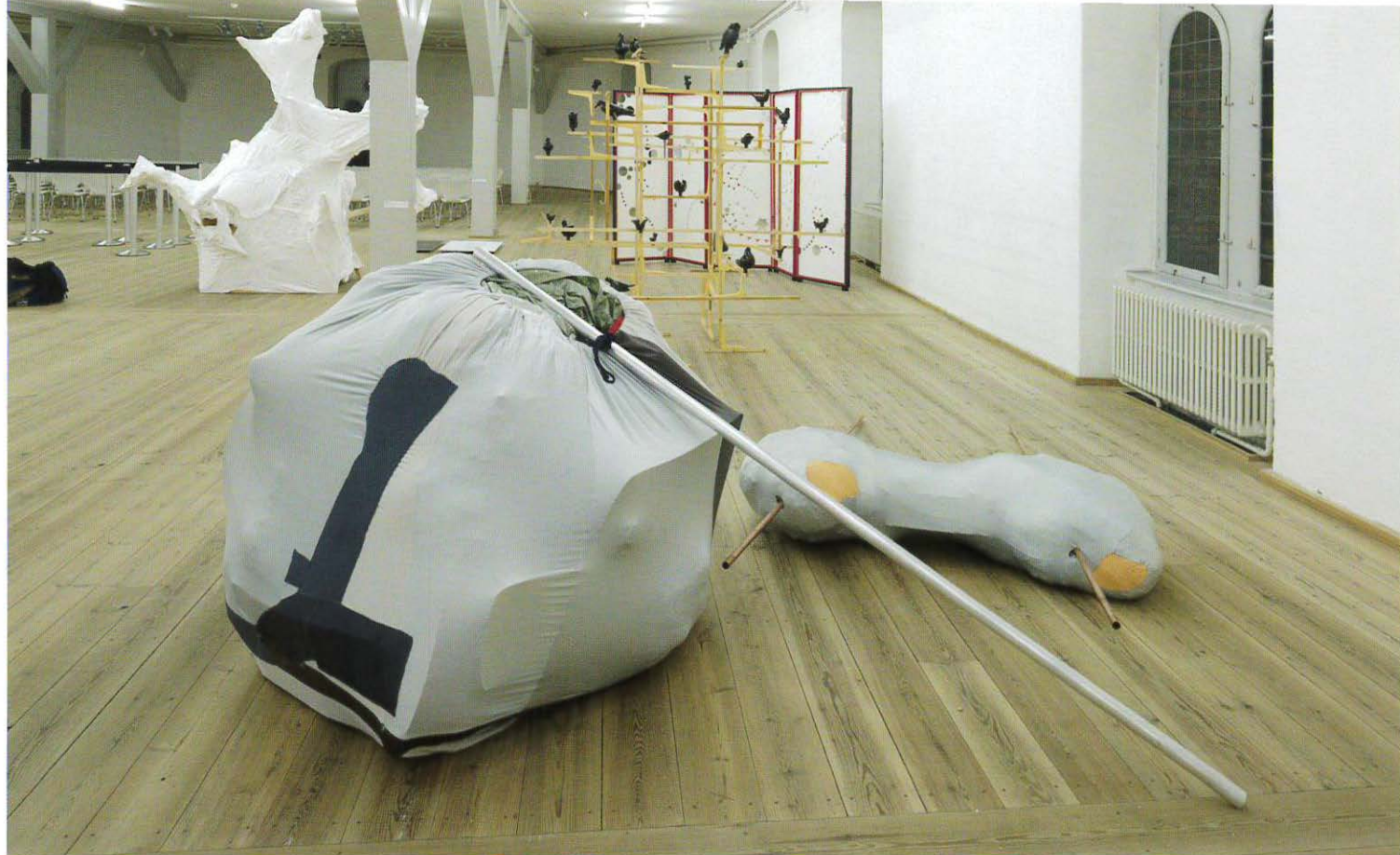

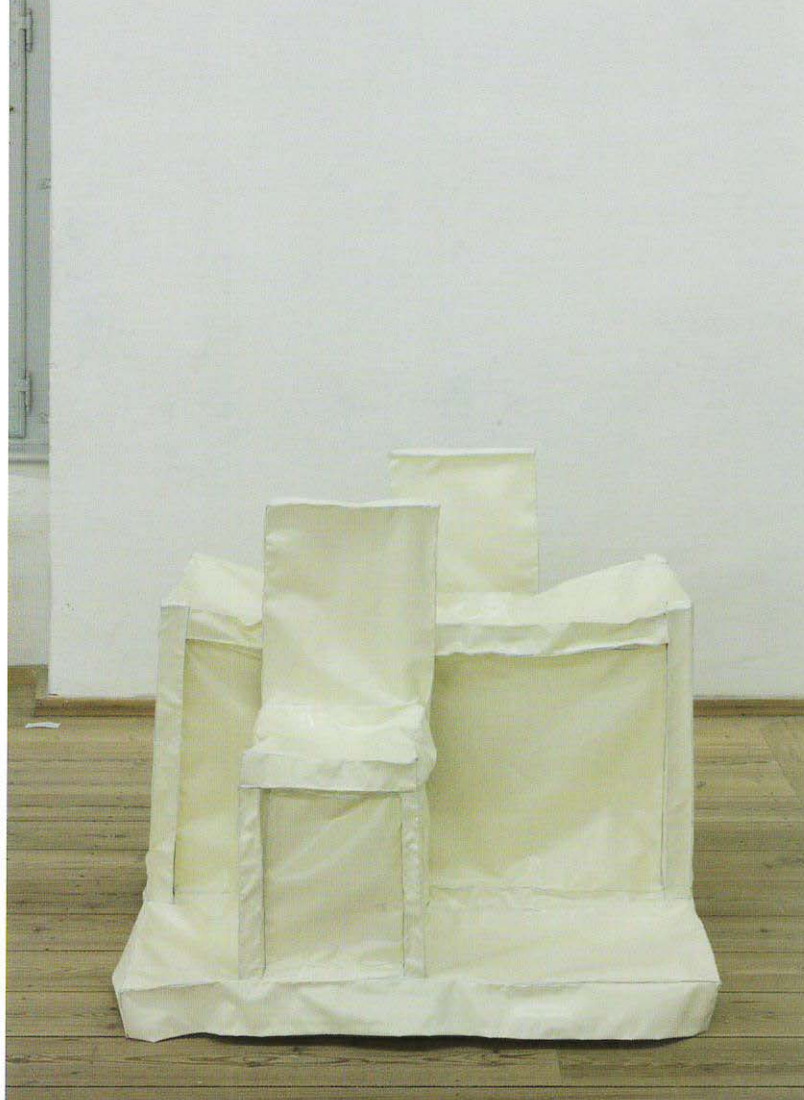

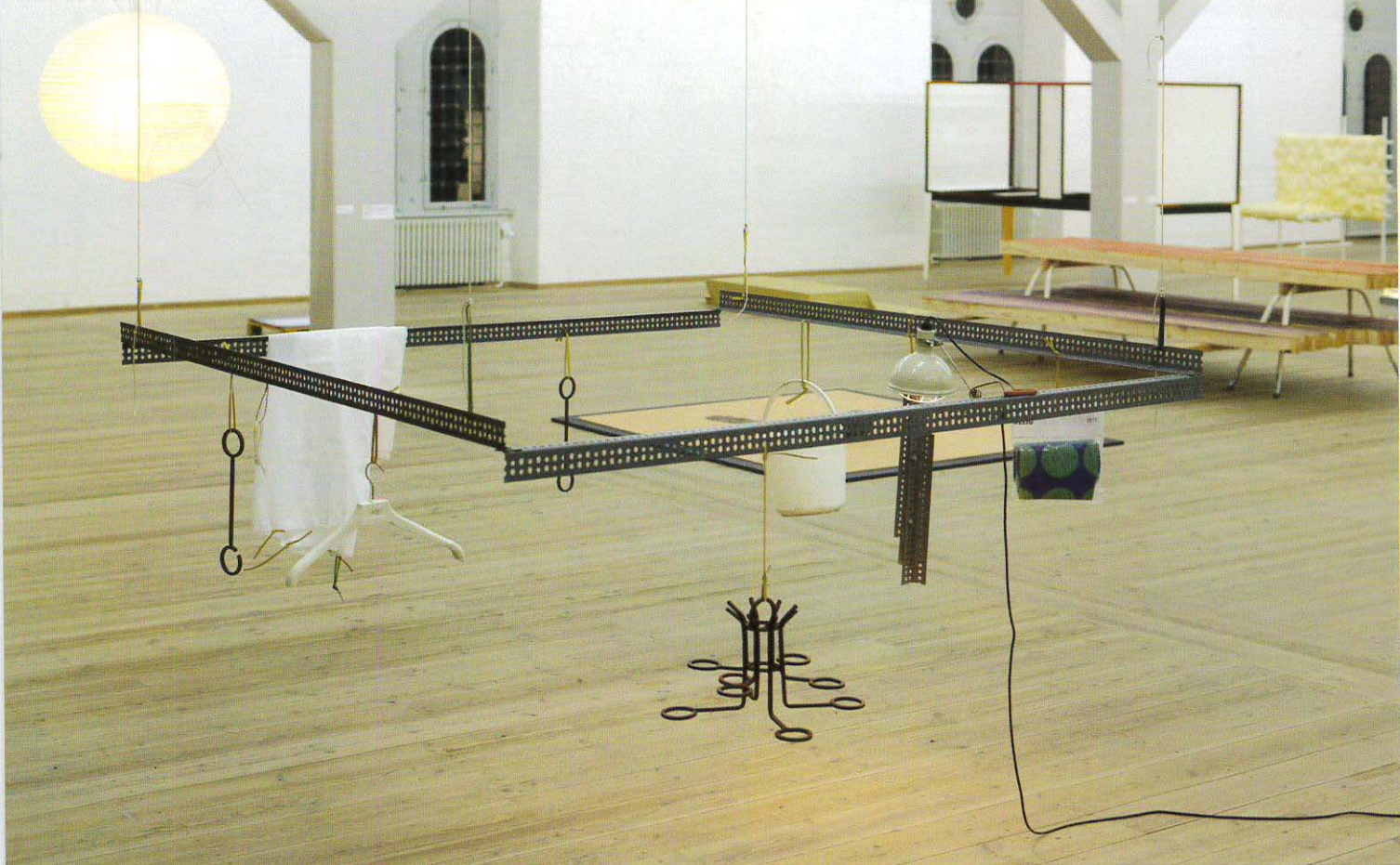

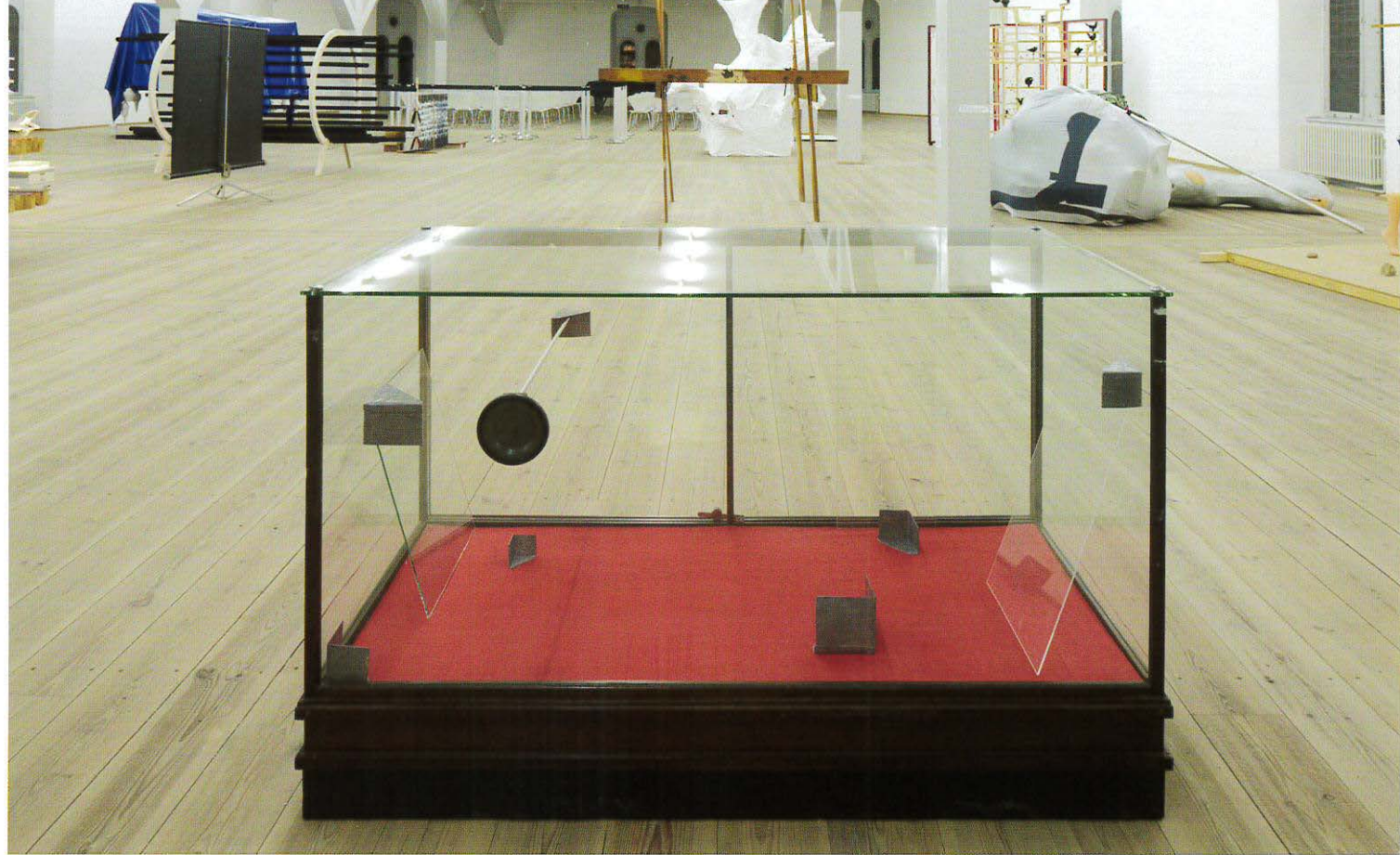

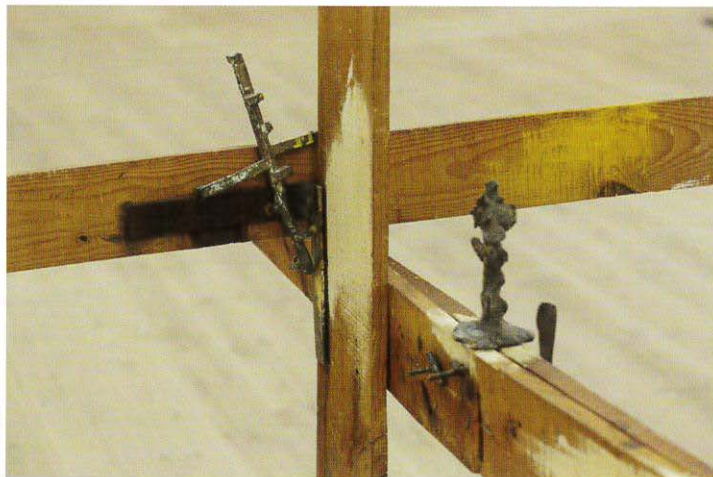

- 18 Maiken Bent**
uden titel, 2010
madras, skind, læder, imiteret læder, træ, tråd,
kæder, kroge
variable mål, 148 x 120 cm
- 19 A Kassen**
Exhibition poster
65 x 82 cm
- 20 Tove Storch**
Uden titel (metalobjekt #9, lys, guld) 2008
Silke, træ, tråd
21 x 135 x 130 cm
- 21 Thomas Bang**
Den ældste af pigerne havde overtal "jægeren"
til at fremstille en prototype på et HUDTROFÆ
(hans nyeste forgrening af Fremtidstrofæserien)
til sit værelse, 2010
Tæppe, jernkugle, bomuldsbælte, voks, ståltråd,
mdf plade
1,7 x 200 x 220 cm
- 22 Eric Bainbridge**
Uden titel, 2010
Finer, træ, trøje
245 x 200 x 120 cm
- 23 Hans E Madsen**
Levende billeder, 2010
Overheadprojektor, lærred, fluer
Variable mål
- 24 Torgny Wilcke**
Grønne bundter, 2010
Træ, linolie, pigment, bånd
55 x 160 x 300 cm
- 25 Torgny Wilcke**
Kom ind fra mit hjørne af huset, 2010
Træ, linolie, pigment, bånd
100 x 160 x 300 cm
- 26 Claus Egemose**
Panorama, uovervindelige vægge, 2010
Asketræ, Bejdse, formica, kompaktlaminat
192 x 276 x 107 cm
- 27 Kim Grønborg**
Wrapped up, in and around, 2010
Krydsfiner, lægter, ståltråd, plast
200 x 300 x 300 cm
- 28 Ditte Hammerstrøm**
Soft Structure II, 2010,
Skum, stål og plast
85 X 145 X 160 cm
- 29 Claus Bjerre**
Full circle, 2010
Krydsfiner, fyrretræ, filt
150 x 150 x 300 cm
- 30 Lone Høyer Hansen**
In search of a certain perfection 2010
Silke, papir, MDF plade, træ, voks, bladguld
115 x 85 x 153 cm
- 31 Bjørn Poulsen**
Ingen titel 2010
Presenning, stål, beton
ca. 220 x 220 x 220 cm
- 32 Jesper Rasmussen**
Passage, 2010
Metalstolper med afspæringsbånd
100 x 400 x 250 cm
- 33 Pablo Lambias**
Den posthumane tilstand, 2010
(Foto: Per Morten Abrahamsen)
2 prints a 70x100 cm
- 34 Peter Holm**
Skillevæg / Dividing wall 2010
Lakeret, bemalet mdf
5 paneler a 73 x 210 cm
- 35 Axel Lieber**
Bodega Bay, 2010
Wood, plastic angles, metal hooks, found ceramic,
paint
ca. 250 x 250 x 250 cm
- 36 Ib Braase**
De la chambre de ma petit sœur /
Fra min lillesøsters værelse, 1971
Træ, bronze, jern, maling
206 x 206 x 206 cm
- 37 Ellen Hyllemose**
Uden titel, 2010.
Lycra, MDF, kobberør, alu rør, diverse fyld,
Variable mål.
- 38 Charlotte Thrane 2010**
The Receiving End
Træ, tvingeskrue, blokløje, stof, vægmaling,
plastikfod, sten, parasol, snor, liste, gaffatape.
Variable mål
- 39 Marianne Jørgensen**
Ophængt, 2010
Presenning, sytråd, kuglepensstreg
95 x 100 x 105 cm
- 40 Søren Jensen**
Profan opstilling - stole, plante, stativ, 2008
Plante, alu, presenning
ca. 200 x 200 x 200 cm
- 41 Jesper Fabricius**
Ømme fødder bag disken, 2010
Træ, flasker, dåser, lim, metal, plastik, porcelæn,
model huse, savsmuld, maling, spraymaling
148 x 185 x 206 cm
- 42 Finn Reinbothe**
This Time Space - Next Time Something Else ,
2010
Jern, plastic m.m.
Ca. 200 x 200 cm, variabel højde.
- 43 Monika Brandmeier**
The Missing Corners of my Little Sisters Room,
2010
lead, plexiglass, glass, show case
65 x 60 x 140 cm
- 44 Karin Lind**
Through the whole, 2010
Træpinde, lim, rislampe
Variable mål (ca. 140 x 180 x 70 cm)

Fotograf: Anders Sune Berg

Grafisk design Morten Agergaard /MAP1

Forord: Torgny Wilcke

Introduktion: Torgny Wilcke

Copyright: Torgny Wilcke

Redaktion: Torgny Wilcke

facon

plads & kulør – 4.24 m2

En udstilling rundt om Ib Braases værk

”Fra min lillesøsters værelse”

Skridt som for andre billedhuggere på den tid måske var store spring, lå tilsyneladende lige for for Ib Braase - hvorfor gå via opmodellering, punkterapparat, gipsform, for at ende i en stenfigur?

Hvorfor ikke gå direkte til stenen, det endelige materiale i første hug!